

SMS romance

1.

Po patn?cti letech od na?? ofici?ln? v?m?ny prst?nk? a polibk? jsem p?esv?d?en, ?e existuje jen jedno m?sto, kter? l?sce sv?d?? je?t? m?n?, ne? mizern? man?elstv?. Mysl?m na d?ru v zemi, zhruba metr a p?l hlubokou a na jej?m dn? le??c? podlouhlou, v?t?inou ?ernou d?ev?nou bednu. L?ska v rakvi sice nekvete, prost?ed? uvnit? ale nab?z? p??jemnou v?ni d?eva, nakyp?en? zeminy i dal?? v?hody. V?echno, co o m?st? posledn?ho odpo?inku v?m, toti? nasv?d?uje tomu, ?e uvnit? vl?dne harmonie a bo?sk? klid.

Pod d?even?m poklopem a n?nosem hl?ny by m? zcela jist? nepotkal ??dn? dotaz na ?as n?vratu dom?, nato? v??itka kv?li obleku poskvrn?n?mu d?ev?n?m hnilobn?m prachem. A nav?c by bylo jist?, ?e man?el?in otravn? telefon?t, kter? bude jednou velmi pravd?podobn? p?edch?zet m?mu infarktu, byl n? v?bec posledn? vz?jemn? rozhovor.

Zat?m ?iji ve sv?t? nad poklopem.

?Nev?m, pro? se v?dycky tak na?tve?, kdy? si jen trochu dovol?m kritizovat?? ozval se z telefonn?ho sluch?tka d?v?rn? zn?m? hlas. ?ena chce ?e?it na?i v?erej?? h?dku ohledn? jej? nemo?n? tch?n?, tedy moj? matky.

Jen na vysv?tlenou, pro? budu k dal??mu rozvoji debaty pom?rn? nevst??cn?. Je pr?v? 10:30, jsem v pr?ci, zrovna se nenud?m a za na?e spole?n? l?ta jde o h?dku ji? p?ibli?n? deseti tis?c?. A ne ?pln? nepodstatn? je i skute?nost, ?e bl?zko m? stoj? dv? celkem pohledn? kolegyn?.

?Jasn?, ch?pu, tak?e ve?er ano? Nezlob se, m?m tady te? toho hodn?..?

?D?lej jak mysl?. Ale nejlep?? by stejn? bylo, kdyby jsi j? to vysv?ttil s?m.?

Kamile s Vla?kou m? p?edchoz? velmi kr?tk? a nevrle pronesen? replika neu?la a z?ejm? je i pobavila (?eny ? kolegyn? v?dy zbyst??, kdy? mu? ? jejich kolega hovo?? se svoj? man?elkou, co? z t?nu jeho hlasu samoz?ejm? okam?it? a neomyln? poznaj?). Pod?val jsem se proto na n? pohledem, kter? na?t?st? pochopily a na zbytek hovoru se vzd?lily.

Zat?mco na?e firemn? kr?sky se m?mi telefon?ty, ze kter?ch je poznat, ?e s ?enou u? n?jak? ten p?tek nepro??v?me pr?v? l?b?nky, bav?, j? se k jejich humoru n?jak ne a ne dobrat. Na?t?st? v?ak lidstvo dostalo jako skv?l? dar st?rnut? a ?navu. A s p?ib?v?n?m vr?sek a ne?prosn?m zv?t?ov?n? plochy m?ho ?ela jsem pochopil, ?e tudy cesta nevede. Na?t?st? ??m m?n? se v my?lenk?ch c?len? a ?sp?n? sna??m zab?vat na??m nesouladem (a p?izn?v?m, ?e nejen t?m, ale vlastn? v??m, co se m? ?eny t?k?), v?nuji ve sv?ch p?edstav?ch a fantazii st?le v?ce prostoru a pozornosti t?m zhruba t?em miliard?m ?en, kter? m? obklopuj?. Mno?stv?m k jednej, ??k?val v?dycky m?j kamar?d z vojny, ?at?r absolvent Laco Moln?r, vysok?, ?ernovlas? a velmi pohledn?, tehdy mlad? mu? atletick? postavy (dnes je n?m ob?ma p?es ?ty?icet a na ml?d? u? hled?me z v?t?? d?lky ne? na st???), kdy? se zpravidla nad r?nem vracel ze sv?ch, pro n?s ostatn? a? neuv??iteln? sexu?ln? ?sp?n?ch vych?zek. A j? nyn? tou??m, zat?m skute?n? jen tou??m, kdy? u? jsem zcela zbrkle za?al p?esn? z druh?ho konce, tedy jednou ?enou, kter? se hned stala mou man?elkou, po v?voji opa?n?m. Sn?m o jak?msi zp?tn?m chodu sv?ho sexu?ln?ho ?ivota.

Jen?e v?era jsem op?t selhal a m?sto, abych se zab?val alespo? pozorov?n?m t?ch kr?sn?ch a p?ita?liv?ch mlad?ch ?en, se kter?mi jin? mu?i jist? ?e?? v?echno mo?n?, ale rozhodn? ne tch?n?, chybn? n?kupy ?i skvrny na ubruse, vstoupil jsem op?t na malichernou a ned?stojnou p?du man?elsk?ch p?tek. Ale te?, st?le je?t? s telefonn?m sluch?tkem v ruce, jsem u? dok?zal svoji zlost ovl?dnout.

?Dob?e, j? m?m? zavol?m a zkus?m to s n? domluvit. Za??d?m to, jak si p?eje?, ano??

?To ??k? te? a u? ve?er bude? na?tvanej. Takhle to nechci Marku.?

?V? co, j? te? nem?m na tyhle diskuze ?as, ?ekaj? tady na m? lidi, nech to na m?, j? to n?jak zvl?dnu.?

?V?, jak to dopadlo minule,?

?Jasn?, neboj, zat?m ?au.?

??au. Ale ne??kej babi?ce, ?e to tak chci j?.

?Jasn?, p?i?el jsem na to s?m.?

?Tak d?ky, ahoj.?

??au, ?au.?

S ?levou jsem pot? polo?il sluch?tka a t?m?? okam?it?, v souladu se svoj? dlouhodobou strategi?, pustil celou z?le?itost z hlavy. N?sledovala s?rie rutinn?ch pracovn?ch rozhovor? a telefon?t?, ze kter? m? vyru?ilo a? zap?p?n? mobilu. Bo?e! Zase ?ena. Zpr?va.

?Mrzi me, ze jsme se v?era pohadali. Promin, ale kdy? ty me vzdycky nastves, jak ti je vsechno jedno. Kdy vecer dorazis??

?Ok. Prijdu asi v sedm,? vy?ukal jsem beze stopy dojet? na displeji. S odesl?n?m zpr?v?vy jsem v?ak je?t? chv?li v?hal. Ve?kerou moji pozornost toti? na chv?li uchv?til pr?hled dve?mi do vedlej?? m?stnosti, kde sekret??ka pr?v? chystala na konferen?n? st?l materi?ly k porad?. Jej? excelentn? nohy i zade?ek, m? v obl?b? velmi vkusn? suk?n? t?sn? nad kolena, kter? jsou nakonec o mnoho rafinovan?j?? ne? p??mo?ar? minisuk?n?, p?i n?klonu p?es st?l p?it?hly moji pozornost a umo?nily mi orientovat mysl ??douc?m sm?rem.

?enino ??slo jsem nakonec vyhledal. Ale a? ve chv?li, kdy pohyb ve vedlej?? m?stnosti ustal. Zpr?vu jsem odes?lal zhruba ve chv?li, kdy Jitka z m?stnosti pro porad? vych?zela. I zep?edu stoj? za pohled, co? samoz?ejm? dob?e v?, a j? neodolal a v pr?b?hu manipulace s mobilem j?, k jej? spokojenosti, jeden ?patn? skr?van?, siln? obdivn? v?noval. M? opravdu kr?sn? dr?en? t?la a ch?zi, p?i n? se vln? v boc?ch p?esn? tak, aby mu?e p?ivedla k odm?en? se, hlubok?mu n?dech?mu a podmra?en?mu, velmi hlubok?mu zamy?len?. Krom? houpav?ho kroku jsem asi post? zaznamenal dr?div? protiklad decentn?ho, av?ak velmi sv?dn?ho rozparku a jej?ch obl?ben?ch, pom?rn? usedl?ch sv?t?l?ch bl?zek (tentokr?t sn?hov? b?l?, tak?e l?pe ne? jindy prosv?tala jej? krajkov? podprsenka), kter? v?ak d?vaj? velmi ?irok? prostor fantazii.

Kdy? Jitka zmizela ve vedlej?? kancel??i a j? m?l cel? odm?en?, hlubok? n?dech i podmra?en? zamy?len? za sebou

(cel? f?ze se u m? neust?le prodlu?uje), pod?val jsem se znovu na mobil. Ajajaj. M?sto Odeslat jsem snad musel omylem zm??knout Smazat. Na displeji toti? st?le sv?t? ?enino ??slo, av?ak pouze jeho torzo, bez n?kolika posledn?ch ??sel. Vyhledal jsem ho proto znovu ve sv?m pozn?mkov?m bloku. V hlav? mi p?itom prob?hlo, jak by bylo p??jemn?, kdybych s?rii zn?m?ch ??slic ji? nikdy dopisovat nemusel. Nakonec jsem ??slo samoz?ejm? opravil a zpr?vu kone?n? odeslal. Cel? z?le?itost m? pot? v souladu s ji? p?edstavenou dlouhodobou strategi? m?ho budouc?ho sexu?ln?ho ?ivota op?t ?pln? opustila.

Vr?til jsem se proto k pr?ci. P?em??lel jsem, jak by Jitka, sedmadvacetilet? ?pinav? blond?na s dokonal?m t?lem a nijak hezkou, ale p?itom ani odpudivou tv???, odpov?d?la na m?j pokus o sbl?en?.

Bohu?el jako v?dy v podobn?ch p??padech v?bec netu??m, jak si stoj?m.

Ob?as po m? sice hod? pohledem, kter? by snad d?val n?jak? ?ance, co? mi samoz?ejm? po jistou dobu zvedalo sebev?dom?, po ?ase jsem si ale v?iml, ?e Jitka se takhle krom? mn? d?v? i na minim?ln? dal?? dva kolegy. Mo?n? si jen tak sama pro sebe vypsal? v?b?rov? ??zen?, do kter?ho byla k p?edlo?en? nab?dky vyzv?na jen ?zk? skupinka z?jemc?. Krit?riem ?sp?chu tentokr?t z?ejm? nebude ani cena, ani n?klady. Mo?n?, ?e sout? dokonce prob?hne podle f?rov?ch pravidel a v?t?z v?jime?n? nen? dop?edu zn?m. Zcela nezvykle jde jen o ?as. Kdo si o zak?zku ?ekne prv?, vyhraje.

K? by to bylo tak snadn?. Jen?e j? jsem Jit?in nad??zen? a vlastn? v?bec nev?m, jestli nejsem jej?mi mil?mi a trochu del??mi pohledy ne? je v norm? vyb?dnut jen proto. Co kdy? na m? koul? sv? velk? o?i jen ze slu?nosti? ??k? si, je to ??f, mus?m se na n?ho d?vat tak, aby si myslel, ?e se mi l?b?. Mo?n? bych j? m?l n?kam pozvat jen ze slu?nosti j?. Je p?ece sekret??kou na?eho odd?len? u? p?es rok, mo?n? na to ?ek?. Karel by to ur?it? ud?lal. Mo?n? by ?el je?t? d?l. Karel je m?j dobr? zn?m?, vlastn? sp? kamar?d, skoro pades?tilet? u?itel. Kdysi, kdy? jsem ho je?t? tak neznal, m? zasko?il, kdy? vypr?v?l, jak otev?en? nab?dl sv? p?tadvacetilet? kolegyni, se kterou sed?l rok s?m v kabinet?, sex.

?Kdy? je chlap s n?jakou ?enskou del?? ?as a nen? to zrovna p??era, je t?eba o n? projevit alespo? fyzick? z?jem. Nejde ani tak o to usp?t, co? je samoz?ejm? p??padn? bonus. Kdy? to ale neud?l?, za?ne si o sob? myslet, ?e je divn?. Anebo v hor??m p??pad?, ?e jsi divn? ty. Nab?dne? j? proto sex vlastn? jen tak. Ze slu?nosti. Aby se neurazila,? vysv?tloval.

Tvrdil nav?c, ?e i kdy? se ?ena v?t?inou naopak uraz? a odm?tne, je to jen naoko a vztahy obou se brzy op?t naprav? a dokonce je?t? zlep?? a utu??.

?Vzduch se pro?ist? od sexu?ln?ho dusna a oba jsou spokojeni. Ona m? potvrzeno, ?e je atraktivn? a on m? ?ist? sv?dom?, ?e to alespo? zkusal a nic nepro?vihnul,? tvrdil.

Jsem ke Karlov? teorii trochu skeptick?. Jen?e, i kdybych j? uv??il, netu??m, jak se sex ze slu?nosti vlastn? nab?z?. P?ipad? mi absurdn? ??ci t?eba:

?Nezlob se, ale skute?n? bych T? nerad d?l ur?el sv?m trapn? korektn?m nez?jmem, kter? je samoz?ejm? jen zd?nliv?. Poj?me si spolu zasoulo?it.?

??ci ?en? o sex p??mo?a?e nen? pro mne.

Nejsem z?ejm? dostate?n? slu?n?.

Nav?c bych v p??pad?, kdy? u? se odhodl?m k ?inu, p?eci jen rad?ji usp?l. Up?ednostnil bych proto rad?ji klasick? postup s pozvoln?m odkr?v?n?m sv? motivace. Tak?e t?eba pozvat j? n?kam na ve?e?i. Jen?e, co kdy? odm?tne? Pochybuji, ?e se tak atmosf?ra pro?ist? od sexu?ln?ho dusna. Vzru?ovat m? bude st?le a je?t? se u toho budu c?tit jako idiot. A co kdy? neodm?tne? O ?em s n? budu hovo?it? V?dycky jsem takov? prv?n? k?e?ovit? intimn?j?? kontakty se ?enami nesn?el. Ty chv?le, kdy v?s jen pozoruj?, do komunikace se nijak ne?enou a vy mus?te b?t vtipn?, duchapln?, pozorn? a p?itom mu?n? a celkov? v?bec okouzluj?c? a ta naproti v?m m??e jen sed?t a bez jak?koli aktivity chladn? hodnotit a analyzovat, ?i jen tup? z?rat.

Ani Jit?ino p?ik?vnut? k p??padn?mu pozv?n? na ve?e?i by m? proto nijak ??astn?m neu?inilo. Kdyby tak bylo mo?n? m?vnout kouzeln?m proutkem a ocitnout se s n? rovnou v posteli, anebo klidn? je?t? oble?en?, ale aspo? v lo?nici. Hlavn? by m?lo b?t jasno o co jde. Copak se nelze obej?t bez otravn?ho namlouv?n?, korespondence mailov? ?i sms, p?edv?d?n?, nab?dek ze slu?nosti ?i naopak ?ir?ho pras?ctv?? Ano, ide?ln? by bylo j?t rovnou na v?c. V?dy? by se to mohlo l?bit i j?, je p?ece vdan?, u?et?ila by ?as, energii, stihla n?kupy i pedik?ru.

M? p?em??len?, bohu?el v?ak st?le bez jasn?ho rozhodnut?, pl?nu ?i z?v?ru (jako v?dy, kdy? se moje my?lenky t?mto sm?rem vydaj?), p?erulo p?pnut? mobilu. Zpr?va od nezn?m?ho ??sla.

?Chces přijít v sedm, ja ale nevím, kdo jsi.?

Za chv?li mi do?lo, co se stalo. Otev?el jsem si na mobilu ??slo sv? ?eny a porovnal jej s ??slem zapsan?m v bloku. V t? rychlosti, s my?lenkami ?pln? jinde, jsem ?enino ??slo zadal s jednou chybou. Sms ur?enou man?elce jsem proto zaslal n?komu ?pln? jin?mu.

?Omlouvám se, zprava nepatřila vám,? odpov?d?l jsem a znovu, tentokr?t u? pozorn?, opravil v telefonu ??slo m? man?elky. K tomu, odeslat j? zpr?vu p?vodn? psanou pro ni, jsem se v?ak u? nedostal. Od nezn?m?ho ??sla mi toti? ihned p?i?la odpov??, kter? na m? zap?sobila razantn?ji, ne? pr?zdn? miska na Pavlovovy psy.

?Tak to je škoda, už jsem si myslela, že bude rande, tak nic. Mej se fajn.?

Nikdy by m? nenapadlo, ?e jedna jedin? sms zpr?va m??e p?ivodit mu?i st?edn?ho v?ku takov? vzru?en?. Svl?kl jsem sako, z ni?eho nic mi za?alo b?t ne?nosn? horko, a ?etl jsem si tu prostou sms jako v tranzu znovu a znovu. A? kdy? m?j srde?n? rytmus po p?r minut?ch klesl na bezpe?n?j?? frekvenci, za?al jsem obsah zpr?vy v?cn? analyzovat. Je jasn?, ?e je to ?ena a ur?it? mlad?. Mej se, bude rande, bude to sp? hodn? mlad? holka, mo?n? sedmn?ct, nejv?? tak p?tadvacet. A zd? se, ?e nikoho nem?, jinak by p?ece takhle nereagovala. A kdy? je takhle ??asn? mlad?, to u?, jak ??k? moje ?ena, pro n?s ?ty?ic?tn?ky ani nemus? b?t n?jak zvláš? hezk?.

Okam?it? jsem si za?al sv?j pom?r s dvacetiletou d?vkou ?iv? p?edstavovat. Le??me na mod?e povle?en?m l??ku, z?ejm? v n?jak? garsonce (ur?it? m? sv? bydlen?). Hlad?m jej? t?lo, kr?sny? u? jen t?m, jak jemn? je jej? ple?, p?edstavuji si jej? pln?, vo?av? a hebk? ?adra, na kter? ani, co se t??e jejich velikosti, nem?m n?jak? zvl?tn?

po?adavky. Vid?m jej? ploch? b?icho s p?vabn?m pup?kem, dojde mi, ?e vlastn? teprve ned?vno z n?ho byla odst?i?ena pupe?n? ???ra, p?ech?z?m na ?t?hl?, hluboce vykrojen? pas nad klenut?mi boky a b?l? stehna s jejich vnit?n?mi stranami, pota?en?mi k??? tak hladkou a tenkou, a? se j? rad?ji dot?k?m jen velmi opatrn? b???ky prst?. M?j?m n?pisy Fragile, nijak m? to nezaraz?, nah? t?lo takov? d?vky je p?ece vlastn? jako k?ehk?, vysoce cen?n? a chr?n?n? um?leck? expon?t. Jen ob?as je vystaveno v pln? kr?se, jen m?lokdo se jej m???e dotknout. Pak mi dojde, ?e j? tentokr?t vstupenku na vernis? m?m. P?isaji proto sv? rty na jej? kr?sn? h??d? na jejich nejjemn?j??m m?st? a l?b?m je. Nevn?m?m nic ne? jej? v?ni, chu? a postupuji v?? a je?t? v???

Z?ejm? jsem se do sv?ch p?edstav pono?il trochu hloub?ji ne? jindy, proto?e Jitka, pr?v? proch?zej?c? kolem (snad poprv? jsem si j? m?lem nev?iml), se na m? velmi udiven? pod?vala. Probodnut jej?m pohledem jsem se okam?it? probral a uv?domil si svoje vzru?en?. Podobn? stavy mi dosud uprost?ed pracovn?ho dne zp?sobovala p?ev?n? jen ona. S absurdn?m pocitem, ?e jsem Jitce vlastn? tak trochu nev?rn?, jsem se na ni provinile a z?ejm? velmi p?ihlouple pod?val. Jemn? pokr?ila rameny a ode?la se slo?kou pap?r? v podpa?? do vedlej?? m?stnosti.

Vr?til jsem se k on? zpr?v?. Dosavadn? z?v?ry se mi i p?es rychl? pokles tepov? frekvence potvrdily. Tuhle d?vku mi p?ihr?l s?m osud. U? se na m? nevydr?el d?vat, jak trp?m, u? m? nech?l? nechat d?l ve sp?rech ve?ker? v?n? ub?jej?c? man?elsk? nudy a p?ihr?l mi mladou, sv?m zp?sobem ur?it? kr?snou a z?ejm? i osam?lou a ka?d?mu dobrodru?stv? naklon?nou ?enu. Nav?c m? ur?it? smysl pro konspiraci, jako?to nutn? p?edpoklad podobn?ho vztahu. Rozhodl jsem se proto, ?e j? ihned odep?u a navrhnu sch?zku. A nebudu nic p?edst?rat. Jestli?e ?ena takhle odep?e na sms, kterou dostala evidentn? omylem, je na sexu?ln? realitu glob?ln? spole?nosti 21. stolet? ur?it? dob?e p?ipraven?.

?Rande jeste klidne muze byt. Nevim ale, jestli by ti nevadil muj vek, je mi 40. Marek z Pardubic,? odepsal jsem a oproti sv?mu p?vodn?mu p?edsevzet? nakonec z prvotn? informace p?eci jen vynechal dv? d?ti a man?elsk? svazek. V?echno m? sv?j ?as.

Na odpov?? jsem ?ekal jen p?r chvil.

?Vek je vyborny, ale ja nejsem upln? sama. Dasa z Chlumce.?

Tak takhle je to. Ona nen? ?pln? sama, ale r?da by se trochu povyrazila. A je?t? bydl? bl?zko. Moje n?lada stoupla, nic lep??ho jsem si p?ece nemohl p??t.

?Ja taky nejsem uplne sam. Mam dve deti, ale kdy? by o tom nikdo nevedel, mohlo by to byt mezi nama hezky i tak,? odkryl jsem karty ve z?ejm? nejdel?? zpr?v? sv?ho ?ivota.

Odpov?? tentokr?t rychle nep?i?la. Ani za n?kolik dal??ch minut. D?val jsem se na mobil snad ka?d?ch deset vte?in, i kdy? to bylo ?pln? zbyte?n?, proto?e jsem m?l p??stroj polo?en? na stole asi metr od sv? hlavy.

Zpr?vy, po kter? jsem tou?il, jsem se a? do odchodu z kancel??e nedo?kal. Je?t? p?edt?m, ne? jsem vypnul po??ta? a zvedl se ze ?idle, jsem proto rad?ji poslal svoji odpov?? znovu. Zpr?vy pr? ob?as zabloud?, sly?el jsem od zku?en?j??ch p??tel. Vytou?en? p?pnut? se ale ani po op?tovn?m odesl?n? neozvalo. Mobil z?stal tich? i po celou dobu m? cesty dom?.

P?ed vlo?en?m kl?e do z?mku dve?? sv?ho bytu jsem dal telefon pro jistotu na potichu. Sms dost?v?m toti? z???dkakdy a man?elka se m? t?m?? v?dy pt? od koho a co mi napsal (m? v?ak p?itom jin? ?ena ne? ona snad je?t? nikdy ??dnou zpr?vu neposlala). N?kdy dokonce m?j mobil sama bere do ruky a zpr?vu drze otev?r?, z ?eho? jsem byl nerv?zn? i ve chv?l?ch, kdy to pro m? vlastn? ??dn? nebezpe?? nep?edstavovalo. Nato? nyn?.

Pot?, co jsem si za dve?mi sundal boty a kab?t, mi trochu p?ed?asn? pln? do?lo, na jak tenk? led vstupuji. P?eds?n? proto proch?z?m po ?pi?k?ch, jakoby se jej? panelov? podlaha mohla prolomit. U??v?m si vlastn? u? nyn?. Ani ??ste?n? zklam?n?, ?e mi st?le nep?i?la odpov??, nijak nepotla?ilo vzru?en? z lechtiv?ho dobrodru?stv?, kter?mu se vrh?m vst??c. St?le toti? v??m, ?e tentokr?t u? m? z?itky, po kter?ch l?ta tou??m, neminou.

2.

Neb?t m?ho pe?liv? skr?van?ho nap?t? a ?ast?ch kradm?ch pohled? na mobil, prob?hl by n? rodinn? ve?er stejn? opakovateln? a nezapamatovateln? jako tis?ce p?ede?l?ch a z?ejm? i minim?ln? stejn? po?et budouc?ch. Nervozita tentokr?t panovala kv?li Pavl?kov? trojce z ?e?tiny (trochu jsem si oddechl, v?dy je lep??, kdy? nezavd?m p???inu s?m). Psal pr?v? pod dohledem sv? matky a t?m p?dem i v pon?kud vypjat?j?? atmosf??e, ne? bylo nutn?, dom?c? ?kol. ?enin zvu?n? vok?l, vyzna?uj?c? se v takov?ch p??padech n?kolikan?sobn? vy??? hlasitost? ne? stanovuj? pro obytnou z?stavbu hygienick? limity, zn?l tentokr?t z d?tsk?ho pokoje. Centrum neklidu jsem proto jen rychle a trochu nezvykle v?ele pozdravil a sna?il se naj?t, st?le je?t? na?lapuj?ce na ?pi?ky, co nejvzd?len?j?? kout bytu (co? je v panel?kov?m t?i plus jedna o 60 metrech ?tvere?n?ch trochu probl?m), kde jsem si za?al hr?t s B?rou.

N?sledovaly televizn? zpr?vy, k ve?e?i dva chleby s m?slem, ?unkou a raj?aty, pot? skv?l?ch asi dvacet vte?in klidu a tr?ven?, na?e? p?i?la ?ada na myt? d?t? a jejich ukl?d?n? k sp?nku. ?as ut?en? ub?hal, tak?e kdy? jsem B??e do?etl velmi podivnou poh?dku na dobrou noc, bylo po dev?t?.

Byla o jak?msi kocourovi, kter? byl l?n? a sv? ko?i?ce nepom?hal, ko?i?ka ho opustila a on potom z?stal s?m a kdov? pro? si musel za??t s?m va?it a nesmysln? ?asto ukl?zet.

Na moje d?t? z?ejm? poh?dka p?sobila tak, jak osv?cen? autorka zam??lela. V?em neukl?zej?c?m kocour?m se jist? bude vyh?bat a i kdyby n?hodou n?jak?mu zd?nliv? charismatick?mu nalet?la, jist? jej v?as opust?. J? v?ak odvr?en?mu kocourovi ti?e z?vid?l.

Jen?e paradoxn? pot?, co se mi zhruba kolem p?l des?t? poda?ilo d?ti ulo?it, jsem u? po zpr?v? od D?i ani netou?il. V?bec ne proto, jak by si n?kter? sentiment?ln?j?? povahy mohly myslet, ?e by m? snad d?tsk? ?sm?vy, jejich hebkost, v?n? a polibky na dobrou noc mohly obm?k?it a p?iv?st k uv?dom?n?, jak jsem ?patn? a uk?zat mi cestu zp?t k man?elsk? v?rnosti. Moje frustrace p?ich?zela z p?esn? opa?n? strany. P?i podobn?ch slabosk?ch ?vah?ch, kter? p?ipou?t?m, m? samoz?ejm? tak? napadaly, jsem si toti? s hr?zou uv?domil, ?e vlastn? v?rn?m man?elem je?t? st?le jsem. A jistotu, ?e se to zm?n?, ??dnou nem?m.

Byl jsem v t? chv?li r?d, ?e mi ??dn? zpr?va nep?ich?z?, z daleko p??zemn?j??ho d?vodu. St?le jsem nem?l vymy?leno, co bych ?ekl ?en? v p??pad?, ?e by zjistila, ?e mi ve zcela nezvyklou ve?ern? ?i no?n? dobu p?i?la zpr?va. Jsem toti? tak neschopn?, ?e jsem j? kv?li jin? ?en? je?t? nikdy nelhal (samoz?ejm? n?kdy ano, ale vlastn? ?pln? zbyte?n?, proto?e ?lo jen o nevinn? l?i typu bagatelizace fyzick? p?ita?livosti ?i dispozic m?ch kolegy?) a premi?ry jsem se ob?val. Vym??len? v?rohodn? v?mluvy m? nakonec prov?zelo t?m?? cel? zbytek ve?era, jeho? prvn? ??st vyplnila debata o jak?msi u? zmi?ovan?m nesmyslu, kter? jsem m?l vy?e?it se svou matkou a dosud samoz?ejm? nevy?e?il. ?ekl jsem ale, ?e je v?e za??zeno, ??m? jsem doufal, ?e otev?r?m dostate?n? prostor k harmonick?mu ml?en? a p?edst?r?n? sledov?n? jak?si detektivky, kter? jinak nesn??m . Jen?e harmonick? ml?en? z?ejm? pot?ebuje daleko v?c m?sta, ne? um?m vytvo?it.

?A co bylo dnes v pr?ci?? zeptala se ?ena.

?Nic zaj?mav?ho,? odpov?d?l jsem po pravd? (nebudu j? p?ece vypr?v?t o Jitce, jej? ch?zi a podprsence).

?A co sekret??ka??

?Co jako sekret??ka??

?Je dobr???

?Jak dobr???

?No tak. Jestli doba?e pracuje??

?Jsi se ptala u? minule. Je dobr?, sna?? se. Docela ?ikovn?..?

?Aha. ?ikovn?. Hm.?

?Ale pros?m t?. Bu? v klidu, nen? p?kn?..?

?Minule jsi ??kal, ?e m? docela p?kn? nohy a zadek.?

?Ani ne. Nem? ??dnej ?mrcn?, bu? v klidu.?

?Asi se tam na ni budu muset j?t pod?vat.?

?Klidn? p?ij?, p?edstav?m t?. M??ete konzultovat k?ivku sexu?ln?ho ?padku mu?? st?edn?ho v?ku.?

?Ona m? taky n?koho star??ho??

?Jak to mysl? star??ho??

?Jsi ??kal, ?e je mlad?..?

?Mlad? je a ten jej? je stejn? star?..?

?No tak pro? by si m?la st?ovat na mu?e st?edn?ho v?ku??

?Podle tebe p?ece ?ek?, ?e se o ni pokus?m.?

?Nech toho,? zamra?ila se ?ena.

?Ty se na ni po??d pt?. J? na ni ka?lu,? prohl?sil jsem vlastn? u? skoro pravdiv?. ?Nechce? se rad?i chv?li d?vat? V?bec nic z toho filmu nem?me,? sna?il jsem se takt? ukon?it rozhovor, kter? m? p??li? net?il.

?ena, kter? i p?i dom?c?m tlach?n? unikne z d?je detektivky m?n? ne? m? p?i nejvy??m soust?ed?n?, v?ak m?j ?nikov? man?vr prohl?dla.

?Zabil ho ten malej tlustej s kn?rem, j? to sleduju, neboj. Ale tebe p?ece detektivky nebav?? T? zas otravuju??

?Ne ne. N?hodou tahle mi p?ijde docela dobr?..?

?Ale v?dy? v?bec nev?, o co jde.?

?V?m. Ud?lal to ten sympatickej fraj?rek v balo??ku, jedinej nen? podez?elej, tak?e to bude on,? prohl?sil jsem otr?ven?. Zapomn?l jsem toti?, ?e m? tenhle krimi film vlastn? m? bavil.

?To je detektiv.?

?Vida. Z?ejm? trochu avantgardn? kus.?

?Ale Marku,? usm?la se ?ena.

Samoz?ejm? jsem v?d?l, ?e t?pek v balo??ku je detektiv, stejn? jako ?ena v?d?la, ?e d?l?m blba jen pro pobaven?.

Jen?e jsem se moc nebavil.

?Jdu si ??st,? zahl?sil jsem, vstal a ?el si do ledni?ky pro lahvov? pivo.

?Pro? chod? po ?pi?k?ch?? zeptala se ?ena, kdy? jsem s otev?en?m lahv??em m??il do lo?nice.

?Nechci probudit d?ti, snad jasn?, ne?? odpov?d?l jsem nevrle, vzal sebou kn?ku, mobil a rychle zav?el dve?e.

Na ?ten? jsem v?ak nem?l ani pomy?len?. S rozev?enou kn?kou jsem pro?el p?ijat? zpr?vu a novou nena?el. Vle?e, p?evle?en do py?ama a pomalu usrk?vaj?c? pivo jsem p?em??lel, pro? mi D?a neodepsala. Nejpravd?podobn?j?? variantu, toti?, ?e si nakonec v?e rozmyslela a neozve se mi u? nikdy, jsem odm?tal. N?jak?m zp?sobem jsem si byl jist?, ?e tentokr?t m? n?co neobvykl?ho nemine.

P?edstavoval jsem si rad?ji, jak asi D?a vypad? a snil o na?? prvn? sch?zce. P?ipomn?lo mi to dobu, kdy mi bylo ?trn?ct a ne??astn? jsem se zamiloval do d?vky o rok star?? . Hn?dovlas?, s mil?m kulat?m obli?ejem se slovansk?mi rysy, n?meck?m jm?nem a kr?sna?m ?sm?vem.

D?a vypadala jako ona, kdy? o p?r let zest?rla. Kone?n? jsem ji mohl obejmout. Byla bezmocn? a chv?la se rozru?en?m p?esn? tak, jak o tom my mu?i sn?me. Tisknul jsem ji proto k sob? sp? jako ochr?nce, ne? jako milenec. Le?ela z?dy ke mn?, kolena u brady, sto?en? jak ko?ka a j? ji zakr?val cel?m sv?m t?lem. Pou??val jsem roky opom?jen? slova a c?til k n? i trochu toho zvl?tn?ho typu l?sky, kter? za??vaj? jen otcov? s dcerami a star?? mu?i s mlad?mi milenkami.

?ena na?t?st? p?i?la, a? kdy? jsem spal. I kdy? ur?it? v?d?la, ?e jsem si nevy?istil zuby, neprobudila m?. Kdybych to tu?il a byl toho schopn?, byl bych j? za to vd??n?.

3.

Od t? doby, co Jitka nastoupila do firmy, se je?t? nikdy nestalo, abych si nev?iml a nezapamatoval, co m?la p?es den na sob?. V onu st?edu kdesi uprost?ed podzimu stejn? hnusn?ho jako v?echny podzimy p?edchoz? i n?sleduj?c? m? v?ak zaj?malo jedin?. Display m?ho mobiln?ho telefonu, kde se m?la objevit zpr?va od ?eny, jej? ??slo jsem si ji?

rafinovan? ulo?il pod jm?nem Novotny (jeden z na?ich kl??ov?ch partner?, jeho ??slo jsem v?ak m?l zaps?no jako Novotny1). R?no, ihned pot?, co ?ena opustila byt, jsem toti? D?e okam?it? napsal dal?? zpr?vu.

?Ozvi se prosim, chybis mi. Uz dlouho. Marek.?

Pro? si dala D?a s odpov?d? tolik na?as m? p?estalo tr?pit p?esn? v 10:47, kdy mobil slibn? zap?pal a na displeji se objevilo ono jm?no, kter? by m? je?t? p?edev??rem napadlo jako posledn? mo?n? synonymum pro erotiku? Novotny.

P?i stisknut? tla??tka s pokynem Otev??t zpr?vu, se mi prsty t??sly v?c, ne? p?i ?ten? v?ro?n? zpr?vy na posledn?m firemn?m v?no?n?m ve??rku. Nejsem tr?mista, ale vedle mne, ?i sp?e pode mnou, j? p?i ?ten? st?l, tehdy sed?la Jitka v ?atech s typem v?st?ihu, kter? um? mu?e p?iv?st k zoufalstv?. A j? m?l p?edn?et o r?stu odbytu vysokozdv?n?ch voz?k?.

Na?t?st? p?i ?ten? t?hle sms jsem byl s?m.

?Hezky by to mohlo byt. Jako sen. Jenomze kdy? se splni, uz tak pekny neni,? ?etl jsem na display.

Co ta slova znamenaj?, mi nebylo jasn?. Jen?e v?echny pochyby a rozpaky, kter? ve mn? jej? trochu tajemn? a ur?it? dvojzna?n? zpr?va vyvolala, p?ebila radost, ?e D?a nakonec odepsala. Kdyby o TOM aspo? neuva?ovala, u? by se p?ece neozvala, v??il jsem. A abych ji neodradil, rozhodl jsem se b?t je?t? trochu opatrn?? ne? v?era a odpov?d?l, jako kdybych byl tak? romantik. Ani ona mo?n? nen? tak romantick?, jak se sna?? d?t najevo.

?Ale to me stejne nezabrani si snit. Kdo nesni, nezije,? na?ukal jsem a s?m sebe tou k??ovitost? pobavil. Trochou sentimentum nem??e? u ?ensk? nic zkazit, tvrdil ale v?dycky Karel. Asi m?l pravdu, odpov?? dorazila obratem.

?A o cem vlastne snis??

Popisovat m? pom?rn? barvit? a velmi realistick? sny a p?edstavy, nato? ve form? sms, opravdu ne?lo.

?Priznam se. O zenach. Ma mila se mi totiz jeste nezjevila,? prozradil jsem slu?n?j?? p?lku pravdy a vzpomn?l si p?itom na p?se? Vlasty Redla a na ver?, kter? m? v?dycky trochu trapn?, ale bohu?el up??mn? doj?mal. Jak asi vypad? m? mil?, ?e ses mi nikdy nezjevila, zp?v? Redl v jedn? ze sv?ch pro m? nejsiln?j??ch p?sn? teskn? a j? s podobn?m pocitem a v hlav? zn?j?c?m kr?sn? posmutn?l?m kytarov?m s?lem, kter?m p?se? vrchol? i kon??, odeslal zpr?vu.

?Treba zjevila a ty jsi si ji nevsiml,? odpov?d?la D?a s velmi uspokojivou rychlost?.

?Mozna zjevila, ale to jsem byl moc mlady. Od te doby uz jsem se nezamiloval,? poslal jsem zp?t rychle a zvl?tn? spokojen?.

Byl jsem hlavn? r?d, ?e se na?e debata v?bec rozv?jela a bylo mi skoro jedno, jak?m sm?rem. Byla to p?ece po mnoha letech moje v?bec prv? komunikace se ?enou, kter? byla jin? ne? man?elsk?, pracovn? ?i jen p??telsk?. A u??val jsem si ji. Ale ne dlouho.

?U? je tu Novotn?, m?m ho zat?m posadit do zaseda?ky?? usly?el jsem z ni?eho nic Jit?in hlas. Zmaten? jsem se pod?val do m?ho kalend??e, kde skute?n? st?lo ?ern? na b?l?m:

11:30 ? Novotn?.

A? v t? chv?li jsem si definitivn? ujasnil, kdo vlastn? p?ich?z?. Ten prav? Novotn?. Tedy Novotny 1, kter? od n?s kupuje skv?l? ?v?dsk? vysokozdv?n? voz?ky, n? nejlep?? obchodn? artikl. Novotn? v drah?m kovov? modr?m obleku, kn?rkem a Rolexkami na rukou. Novotn?, kter? v?dy von?l a p?itom mu p?chlo z ?st. I kdyby v?ak Novotn? disponoval t?eba i ?armem Micka Jaggera, nebylo by to nic platn?. V t? chv?li byla obchodn? sch?zka, jej?m? obsahem, jak jsem si rychle vzpomn?l, m?la b?t domluva o ?prav? podm?nek poskytov?n? servisu na prodan? stroje, t?m posledn?m, na co jsem m?l chu?. Jen?e co naplat.

?Promin, nemuzu ted kvuli praci psat, ale dnes se je?t? ozvu. Muzu pozd?ji i zavolat,? napsal jsem rychle D?e, zat?mco Novotny 1 na mne snad v?bec poprv? musel ?ekat.

Debata s Novotn?m, kter?mu ?lo samoz?ejm? o zlevn?n? na?ich slu?eb, co? jsem v?d?l a byl k ur?it?m ?stupk?m p?ipraven, prob?hla na?t?st? celkem rychle. I p?es skute?nost, ?e jedin?, na ?em mi opravdu z?le?elo a na co jsem myslel, byla D?ina odpov??, jsem byl d?ky l?t?m obchodn? praxe schopn? dov?st jedn?n? rychle k uspokojuj?c?mu konci. Novotny 1 u?et??, ale firma bude i tak na servisu vyd?l?vat v?c, ne? Novotny 1 tu??. Po velmi srde?n?m rozlouen? (neexistuje nic up??m?j??ho, ne? obchodn? partnerstv?) jsem se okam?it? vrhl na telefon. Jedna p?ijat? zpr?va. Novotny.

?Taky jsem se uz nejaky cas nezamilovala. Laska asi prijde, az ji budeme nejmene cekat. At ti prace jde. Tesim se, az se ozves.?

Je?t? v pr?b?hu ?ten? zpr?vy se mi rozbu?ilo srdce. Zvl?t? posledn? v?ta pro m? znamenala v?c, ne? jen t?ch p?t oby?ejn?ch slov, kter? se b?n? p?? na z?v?r dopis?, ?i zpr?v. P??val tepla m? donutil k marn? snaze svl?knout si sako, kter? jsem si kv?li jedn?n? s Novotn?m m?l obl?knout. M?l. Na sob? jsem ho ale nena?el. Po ohmat?n? a pohledu na holou ko?ili jsem jen zakroutil hlavou.

?T??m se, a? se zase ozve?,? ?etl jsem znovu a je?t? n?kolikr?t. Opustit o?ima display se mi necht?lo. To nemysl? jen tak, ona se opravdu t??. Tahle mlad?, ur?it? p?kn? ?ensk? se na m? skute?n? t???. Zaujal jsem ji. Je na m? zv?dav?. Mo?n? u? po m? trochu tou???. Jinak by to p?ece nepsala. U? je skoro moje, budu m?t d?v?e, holku, budu j? ps?t. Jednou s n? p?jdu na rande, budu j? l?bat, ma?kat, sahat na cel? t?lo, svl?kat a zase l?bat, b?elo mi hlavou, zat?mco jsem st?l vedle ?idle, na kter? bylo moje sako.

?Jdu prave na obed, muzu zavolat,? vy?ukal jsem dychtiv? a vyrazil ze dve?? sv? kancel??e do sousedn? m?stnosti, ve kter? sed?la Jitka.

?Jdu se naj?st,? zahl?sil jsem tak ledabyle, jak jen to ?lo. Jitku jsem ani nevn?mal, co? se v?ak nedalo ??ci o n?. Nev?noval jsem j? toti? u? druh? den obvykl? pohled a ?sm?v, kter?m jsem se d??ve sna?il neobratn? nezna?it n?co, ?eho jsem stejn? nebyl schopn?. Asi j? to zaujalo v?ce, ne? v?echna p?edchoz? pomrk?v?n?, zvednut? obo?? a trapn? ?sm?vy. Kdybych m?l o?i vzadu, vid?l bych, jak na mne a? do chv?le, ne? jsem zmizel na dal??mi dve?mi, hled? se sm?s? ?divu i zklam?n?.

Jen?e j?, co? Jitka mo?n? pomalu za??nala ch?pat, jsem u? byl pro ni ztracen.

Celou cestu na ob?d jsem nemyslel na nic jin?ho ne? na D?iny zpr?vu a napjat? ?ekal na odpov??. Jen?e st?le nic. Mobil nezap?pal ani p?i pol?vce (moje obl?ben? hov?z? s celest?nsk?mi nudlemi) a n?m? z?stal i b?hem druh?ho j?dla (b??ek s knedl?ky, ale celkem dietn?).

D?a mi odepsala, a? kdy? jsem se zase kolem druh? hodiny vr?til do kancel??e. V restauraci jsem mezit?m u? podruh? zjistil, ?e mi chyb? sako a zejm?na pen?enka v jeho n?prsn? kapse. Na?t?st? m? znaj?, tak?e m??u zaplatit z?tra.

Jitka na mne p?i p??chodu pohl?dla trochu mileji a mo?n? i koketn?ji, ne? obvykle, na co? jsem m?s?ce marn? ?ekal, ale nyn? bohu?el zcela p?ehl?dl.

?Nezlob se, ale mluvit s tebou ted nemuzu. Nespechej, i psat si je pekny,? st?lo v D?in? zpr?v?.

Najednou jsem nev?d?l, jak d?l. Trochu zklaman? jsem se v?noval p??prav? na sch?zku s dal??m partnerem, kter? m? na?t?st? ?ekala a? z?tra a p?itom p?em??lel, pro? se mnou D?a nechce nebo nem??e mluvit. Tahle anal?za ale nejd??ve nevedla k ??dn?mu povzbudiv?mu z?v?ru. Zprvu m? napadl pouze jeden v?rohodn? d?vod. Chce si se mnou jen pohr?vat, a bere celou na?i korespondenci jen jako z?bavu, dobr? vt?p, o kter?m m??e vypr?v?t kamar?dk?m, nebo se v hor??m p??pad? spole?n?, p?i vym??len? esemesek, d?v?ata bav? u? nyn?. Chv?li jsem se nechal p?edstavou skupinky mlad?ch ?en chichotaj?c?ch se nad zpr?vami od ?ty?icetilet?ho trag?da deprimovat. Ale ne. Nen? mo?n?, abych byl takov? smola?, D?a asi m? d?vod. T?eba je s n?k?m, p?ed k?m nem??e mluvit, t?eba se oby?ejn? styd?, z?ejm? jsem j? hovor nab?dl p??li? brzy. V t? chv?li, s t?m?? znovunabytou sebed?v?rou i nad?j?, jsem si uv?domil, ?e D?a st?le ?ek? na moji odpov??.

?Nevadi, pro me je fajn i tohle. Co vlastne delas?? Nutk?n? zeptat se i na D?in v?k jsem nakonec potla?il.

?Jsem ucitelka, ale neboj, zadna stara panna, je mi 25.?

P?tadvacetka! No par?da! Z??il jsem zas jak mal? kluk s ?erstv? kuponou cukrovou vatou v ruce, nav?c pr?v? posazen? do pou?ov? l?taj?c? labut?. M?j odhad se potvrdil. Je to ml?d?. Kot? moje.

?Ja jsem obchodnik, ale nebavi me to. Ucis male deti, nebo na gymplu??

?Loni prvnaky, letos uz mi zestarli. Proc nedelas neco jin?ho, kdyz te prace nebavi??

Ot?zku pro? vlastn? d?l?m tuhle otravnou pr?ci jsem si polo?il s?m u? asi tis?ckr?t. Kdysi jsem v??il, ?e kdy? u? jsem nena?el nic, co by m? bavilo, nebo k ?emu bych m?l v?razn? talent, stoj? aspo? za to zkusit zbohatnout. Vyd?l?vat pen?ze, to byl ??el, pro? jsem do obchodu, kter? mi je vlastn? protivn?, ?el. Asi jsem i usp?l, rodina si ?ije dobre, d?tem m??u koupit v?echno, co cht?j?. A co chci vlastn? j?? A koho to zaj?m??

?Vyd?lavat musim. Co mas nejradsi ty, co te nejvic bavi??

?Me se libi ucit. Jinak mam rada sport, plavu, hraju tenis.?

No ne! Sportovkyn? s vypracovan?m t?lem. I j? sport p?ece miluju, zejm?na krasobrulen?, ale mu?sk? voln? j?zdy si klidn? nech?m uj?t.

?Taky mam rad sport, nejvic kolo a turistiku. T?eba bysme spolu mohli nekam vyrazit,? zaml?el jsem svoji jedinou skute?nou v?e?, kter? m?la vztah ke sportu (zade?ky krasobrusla?ek m? za?aly spolehliv? upoutvat p?ed televizor asi ve t?in?cti) a odv?il se k neur?it?mu n?vrhu.

?Jednou treba. Promin, ale ted se nejakou dobu neozvu. Vecer psat asi nemuzes??

?Nemuzu, tak se mej hezky. Z?tra napisu.?

?Pa z?tra.?

?Pa?

T?mi dv?mi p?smeny t?sn? p?ed ?tvrtnou odpoledne ustala dosud nejerotit?j?? sms korespondence m?ho ?ivota. Smutn? bilance. Ale u? mn? tolik net?ila. Hlavn?, ?e z?tra jedeme d?l.

4.

Dom? jsem nakonec dorazil t?sn? po ?est? hodin?. Neb?t m?ho pe?liv? skr?van?ho nap?t? a ?ast?ch kradm?ch pohled? na mobil (zbyte?n?ch, ale n?jak jsem si nemohl pomoci), prob?hl by n? rodinn? ve?er stejn? opakovateln? a nezapamatovateln? jako tis?ce jin?ch. Nervozita tentokr?t panovala kv?li B??in? dvojce z po?t? (trochu jsem si oddechl, v?dy je lep??, kdy? nezavd?m p???inu s?m). Jako v?t?inou bylo centrum neklidu v d?tsk?m pokoji, kter? jsem proto jen rychle pozdravil a vzd?lil se do ob?v?ku, kde sed?l Pavl?k p?ed pu?t?nou televiz?.

?Co bylo ve ?kole??

?Jo, dobr?.

?N?jak? koule?

?Jasn? tati, v klidu, propad?m jen ze ?ty? p?edm?t?.

?Rad?i ??kej, ?e z dev?ti prosp?v?.

?Z des?ti, z chov?n? to m?m dokonce mezi dv? a t?i.?

?ikovn? kluk. Po kom asi.

Pak p?i?ly televizn? zpr?vu a v jejich pr?b?hu ve?e?e (dva chleby s m?slem, s?rem, ?unkou a raj?aty). T?sn? po p?l osm? jsem se s ur?it?m pocitem viny zvedl.

?Tak j? p?jdu.?

?Kam jde?, tati?? zeptala se m? k ?enin? spokojenosti B?ra.

?V?dy? v? Baru?ko, ?e chod?m ka?d? ?ter? s Karlem na bili?r.?

?Aha. A mus? i dneska tat?nku??

?Nemus?m, ale chci. Ty p?ece taky chod? po ?kole na kreslen? a na tancov?n?. A j? m?m zase kule?n?k.?

?A budete n?kdy m?t bes?dku? Aby se na v?s p?i?ly pod?vat maminky a babi?ky??

?To ne Baru?ko, my s Karlem u? m?me bes?dky p?r let za sebou.?

?Ale n?kdy se na tat?nka asi p?ijdu pod?vat sama, copak tam s Karl?kem prov?d?j?, ? zapojila se do hovoru ?ena a v?znamn? se usm?la.

?To klidn?, Karlovi by jsi se l?bila. Mo?n? by k tob? byl slu?n?,? usm?l jsem se ze v?ech sil a rad?ji ne?ekal na

odpov?? .?Fakt u? mus?m, ?au,? m?vnul jsem rychle ze dve?? mezi ob?v?kem a p?eds?n? na v?echny, obl?kl ko?enou bundu, nazul boty a za p?r vte?in u? jsem si na chodb? u v?tahu u??val prvn?ch vte?in m?rn? svobody v mez?ch z?kona.

Prvn?, co m? je?t? p?ed nastoupen?m do kabiny s hlin?kovou cedulkou Transporta Chrudim napadlo, bylo poslat D?e zpr?vu. Je?t?, ne? jsem sta?il s?m sob? nam?tnout, ?e za??nat s dopisov?n?m ve chv?li, kdy m? ?ek? n?ro?n? kule?n?kov? z?pas a dlouh? kl?bosen? s Karlem, nen? pr?v? nejvhodn?j??, moje prsty napsaly a odeslaly.

?Posilam pozdrav, jsem vecer venku, myslim na tebe.?

A? potom jsem zm??kl i velk? tla??tko s nulou a zat?mco v?tah se neomyln? rozjel ihned, D?ina odpov?? si dala na ?as. P?i?la a? ve chv?li, kdy jsem byl jen p?r set metr? od kule?n?kov? herny na okraji na?eho s?dli?t?, kde na m? Karel jist? trp?liv? ?ekal.

?Myslela jsem, ze vecer nemuzes psat. Kde jsi??

Nerv?zn? jsem pohl?dl na hodinky a zjistil, ?e m?m u? 15 minut zpo?d?n?. To by se Karlovi nestalo. Jako ji? p?r let rozveden? mu? m?l spoustu ?asu, nikam nesp?chal a byl proto v?ude, a v hospod? zejmn?na, v?as. Tak?e kdy? bude muset je?t? chv?li po?kat nyn?, nic se vlastn? nestane. Zastavil jsem a bez dlouh?ho v?h?n? odeslal odpov??, nebo sp? prosbu.

?Na ulici. Muzu zavolat. Hrozne rad bych te slysel.?

Uplynulo n?kolik minut bez odezvy, b?hem nich? jsem p?em??lel, zda moje dal?? nab?dka hovoru nep?i?la p??li? brzy po prvn?m odm?tnut?. Uk?zalo se, ?e asi ano.

?Promin, ale volat si zatim nemuzeme. Kam vlastne jdes??

?Za kamaradem, na kulecnik a pivo, tak nic, ahoj,? napsal jsem rychle a rozlad?n?, ?eho? jsem ale u? n?kolik des?tek vte?in po odesl?n? zpr?vu za?al litovat. Nakonec jsem ale zakroutil hlavou, sev?el rty a odhodlan? vykro?il sm?rem k hern?. Mobil mi zap?pal, kdy? jsem pr?v? otev?ral dve?e.

?Tak se nezlob. Hezky se bav, pa,? ?etl jsem a z?rove? pokynut?m ruky s mobilem zdravil Karla. Z m?sta, kde v zadn? ??sti v?t??ho ze dvou s?l? herny pravideln? sed?v?me, na mne s ?iroke?m ?sm?vem m?val. Sp?n? jsem pro?el kolem n?kolika stol? se zav?en?mi ?ed?mi lampami, pro?ez?vaj?c?mi ku?elovit?m sv?tlem hust? cigaretov? kou?. V?echno bylo jako v?dy. Kolem tlumen? osv?tlen?ch tmav? zelen?ch klasick?ch kule?n?kov?ch stol? s n?zko vis?c?mi sv?tly st?lo n?kolik soust?ed?n?ch hr???. Jejich soupe?i je pozorn? sledovali. V?ichni usazeni v nevkusn?ch, ale celkem pohodln?ch k?eslech a sedac?ch souprav?ch, kter? vypadaly, jakoby je majitel posb?ral z ob?v?k? nedalek?ch panel?kov?ch byt?. A o?oupan? ply?, pota?en? na mohutn?m, do jak?si ozdobn? spir?ly zato?en?m op?radle, na kter? jsem po usednut? polo?il ruku st?le je?t? dr??c? mobil, mi zase p?ipomn?l svatebn? dar od tch?na, na kter?m jsme si p?ed chv?l? s Pavi?kem tak hezky pohovo?ili.

Bylo dost depresivn?, ?e v?ichni sed?li na kusech n?bytku, podobn?ch m? sedac? souprav?. S ?enou jsme na n? po?ali minim?ln? jedno z na?ich dvou d?t?, zhl?dli stovky pr?m?rn?ch a des?tky dobr?ch film?, vyslechli ?i vyslovili spousty vz?jemn?ch pou?en?, kvanta v??itek a pot? v?t?inou neudr?eli nervy na uzd?. Za?ila a vyslechla leccos ta sedac? souprava, d?ky jej? bytelnosti ?ena alespo? u?et??, nebo? ony dv? m?j infarkt jist? p?e?ij?.

Ten pitom? pov?dom? n?bytek jsem v?dycky p?estal vn?mat a? po del??m ?ase. A jen d?ky zvl?tn?mu sv?tu bili?ru a Karlov? p??tomnosti. Kouzlo hry a v?eho, co se d?lo kolem n?, bylo zprvu vlastn? to jedin?, co n?s s Karlem spojovalo. Jen?e b?hem des?tek ve?er?, mno?stv? sebran?ch parti? a vypit?ch sklenek ?i p?llitr? jsme zjistili, ?e to ?pln? sta???. Kdy? dva chlapy n?co spole?n? bav?, je velmi nepravd?podobn?, ?e by si to nedok?zali pat?i?n? u??t. I statistiky mapuj?c? m?sta, kde se mu?i nej?ast?ji potk?vaj? s n?hlou srde?n? p??hodou, kter? zat?m zcela nepochopiteln? neexistuj?, by jist? prok?zaly, ?e hospody, herny a u sportovi?? pak zejmn?na tribuny, tvo?? bezpe?nou z?nu (u ?aten krasobrusla?ek to nen? tak jist?). A je proto od l?ka?sk? v?dy velmi nezodpov?dn?, ?e zejmn?na rizikov?m skupin?m mu??, nep?edep?e v t?chto lokalit?ch pravideln? preventivn? pobyt.

??au. T? Marta nech?la pustit, ne??

?Zn? to, v?dycky n?jak? kecy, promi?,? omlouval jsem sv?j pozdn? p??chod ohranou a p?itom mezi mu?i v?dy velmi v?rohodn? zn?j?c? l??.

?Na?t?st? nezn?m. Ale n?co si je?t? pamatuju.?

?Za?ne? ty? Do stovky nebo do dvou set??

?Sta?? stovka. Kdy? bude chu?, m??eme d?t odvetu.?

?Tak za?ni, j? si zat?m objedn?m,? zvedl jsem se, popo?el k baru a ?ekl ??n?kovi o jedno pivo (dob?e nato?en? a o?et?en? mimo??dn? lahodn? z m?stn?ho pivovaru).

V?e bylo jako jindy. Usm?vav? Karel rutinovan? sb?ral jeden bod za druh?m a svoji prvn? ???ru zakon?il dokonce des?tkou. Dok?zal lehce l?znout v?echny t?i koule, p?esto?e prvn? dv? st?ly t?m?? v z?krytu a t?et? m?lem v prav?m ?hlu od jejich spojnice. Majstr?tyk.

Skoro jako jindy. Moje soust?ed?n? na hru, kter?m jsem byl n?kdy schopn? ?elit Karlov? technick? p?evaze, bylo o pozn?n? slab??, tak?e jsem na poprv? nasb?ral jen dva body a ?el si s t?gem sednout. Nav?c mobil, kter? jsem v?dy d?val na potichu a p?est?val sledovat u? s prvn?m ??ouchem, tentokr?t le?el na stole. V?d?l jsem, ?e jej stejn? nevydr??m ob?as nezkontrolovat a nech?l jsem jej poka?d? vytahovat, aby si Karel, kter? n?kolik dal??ch v?m?n? pokra?oval v duchu prvn? s?rie, n??eho nev?iml.

?Poj?,? uk?zal na m? po sv?m mo?n? prvn?m opravdu nepoveden?m ??ouchu v?era.

?Kolik jsi uhr?l??

?Jen p?t.?

Na ??seln?m ukazateli Karlova sk?re st?lo v tu chv?li celkem u? 67, na m?m pouze 24.

?Ned?me pauzu? Chv?li jen posed?me ne?? za??dal jsem o oddechov? ?as.

Karel se na m? s p?evahou pod?val, k?vl a dlouze a s velkou chut? se napil sv?ho piva.

?Ten n? Per?tejn je ??m d?l lep???. Kdy? je dob?e nato?enej, m??ou se j?t v?echny ty Gambrinusy vylejt do kan?lu.?

Karel je pivný znalec. Teorie o ?padku velkých značek a kvalitě malých pivovarů byla jeho oblíbenou. Tež zřejmě p?ijdou na ?adu st?nosti na oxid uhličit? a chv?la star?ho dobr?ho tla?en? piva vzduchem.

??etl jsem ned?vno ?l?nek o Nicku Caveovi. Prej mu v?bec nevad?, jak st?rne. Nejsem ??dnej Jagger, abych b?hal v adidask?ch po parku a sna?il se vypadat po??d na ?ty?icet, ??kal. St?rne prej r?d, proto?e ho to obohacuje, vid?, co d??v nevid?.?

Hlubokou ?vahu na t?ma st??? jsem teda ne?ekal. Pod?val jsem se na Karla trochu nech?pav?.

?Ale je to pravda, ?lov?ka dneska dojme, ?emu se d??v sm?l, ocen?, ?eho si nev?iml. V?iml jsi si jako mladej kluk t?eba toho n?dhern?ho podzimn?ho slunce? T?ko. P?itom je ?pln? jin? ne? v l?t?. V?echno zaleje zvl?tn? barva, jinak rozsv?t? stromy i tr?vu, v?echno chytne kouzeln?j odst?n.?

Pok?val jsem, ale st?le trochu nerozum?l tomu, co Karla najednou, uprost?ed zakou?en?, ponur? herny p?ivedlo k t?mhle ?vah?m. Kdy? u? jsme ale za?ali a uhnuli od Karlova obl?ben?ho pivn?ho t?matu ke st???, musel jsem uznat, ?e n?co pravdy na tom Caveovi je.

?Tak jasn?, asi nem? cenu se t?m st?rnut?m nechat n?jak moc deprimovat, ? ?ekl jsem ne p??li? objevn?.

Karel se d?val stranou a chv?li ml?el. Potom ale pomalu a v?znamn? pozvedl p?litr do v??e sv? hlavy.

?No, cht?l jsem t?m vlastn? jen ??ct, ?e jako mla?as jsem taky n?kter? v?ci ?,? zarazil se uprost?ed v?ty, aby obdivn? pohl?dl na pivn? p?nu, nech?vaj?c? na st?n? sklenice po ka?d?m napit? zcela p?edpisov? b?lavou, jasn? z?etelnou kru?nici ??hledal jinde a ony na mne p?itom ?ekaly l?ta doma. V pivovaru p?r set metr? od domu,? rozesm?l se.

Takhle jsem m?l Karla r?d. Byl vzorek lehce intelektu?ln?ho, cynick?ho, ale n?kdy i romantick?ho a? nostalgick?ho piva?e, jeden z nemnoha nesporn?ch p??nos? ?esk? kotliny evropsk? kultu?e.

?Ty snad ?enskou ani nem??e? hledat ne? ??dn? by t? nepochopila.?

Karel se trochu zamra?il, ale zm?nu n?lady evidentn? jen p?edst?ral.

?Zat?mco u piva je takovej objev na z?v?r kari?ry p?ekvapivej, ale mo?nej, v p??pad? ?ensk? t?ko. Zn? to, jak ti chl?pci v t?ch debiln?ch seri?lech po??d hledaj n?kde jinde a u??vaj si a nakonec zjist?j, ?e nejlep?? je vlastn? jejich star?.

Kli??, kravina. Zjist?j houby. Samoz?ejm?, ?e ty mlad?, kr?sna?, vo?av? baby jsou stokr?t lep??, ale oni jsou prost? zodpov?dn? a nemaj odvahu vystoupit z vytvo?en?ho solid?rn?ho syst?mu.?

?Jak?ho solid?rn?ho syst?mu??

?Rozum?, mezi ?enskejma a chlapama to v pr?m?ru funguje podobn? jako mezi mladejma a starejma. Mlad? makaj a ??st jejich prach? jde na d?chod t?ch starejch. Podobn? chlapi zst?vaj se sv?ma ?enama ze solidarity. Prost? citliv? zohled?ujou skute?nost, ?e ony se v ur?it?m v?ku na sexu?ln?m trhu v?razn? h?? uplat?ujou. P?eci jen baba t?eba po ?ty?ic?tce m? ur?it? o dost u??? v?b?r, ne? chlap po ?ty?ic?tce, ne?? zap?len? vypr?v?l Karel, kter? si t?sn? p?ed odpov?d? na moji ot?zku pot?hl z cigarety, tak?e jeho ?sta s ka?d?m slovem vypou?t?la mal? mr??ky modro?ediv?ho kou?e. Vzpomn?l jsem si na vte?inu na d?tstv?, kdy jsem p?esn? tenhle efekt obdivoval u sv?ho otce.

?A co jako ti chlapi z toho citliv?ho zohledn?n? maj??

?Co z toho m?, ?e zst?v? se ?enou? M? to, po ?em u ?en tou??? Za??v? skv?lej sex, slast, euforii, ?t?st?? Pochybuju, sp? jde asi o pohodu a klid ne, v tom lep??m p??pad?. Nebo z toho v?eho zbylo jen vypran? pr?dlo a bydlen? se sv?ma d?tma??

Podle toho, co jsem pro??val, se zd?lo, ?e pro m? plat? varianta pr?dlo a d?ti.

?Jako?e jsme s babama jen proto, ?e n?m vyperou, trochu se o n?s postaraj a m?me s nima d?ti??

?Plus podv?dom? o solid?rn?m syst?mu, to m?me n?kde v sob?. Je n?m prost? blb? se na n? vyka?lat.?

?Po?kej, ale tob? ta tvoje zrovna utekla,? nam?tl jsem.

?To jen potvrzuje moji teorii. ?ensk? prost? tohle pov?dom? o solidarit? nemaj. Kdy? se fat?ln? zamilujou, nebo si to myslej, jdou si za sv?m hlava nehlava. Tu??, ?e to m??e b?t posledn? ?ance.?

P?edstavil jsem si Karla p?ed t?mi p?ti lety, kdy mu ?ena ode?la s jeho kolegou z pr?ce. Na zlomen?j?ho chlapa si nevzpomenu. A m?m pocit, ?e o solid?rn?m modelu tehdy nepadlo ani slovo.

?Ale jo, m? recht. ??kal jsi to n?kdy n?jak? ?ensk???

?Ty vole, to jim nesm?me ??kat. Hrozn? je to ?tve, proto?e tu?ej, ?e na tom n?co je.?

?Tys to n?jak? vypr?v?l??

?Byl jsem tak blbej.?

?Asi se do tebe nezamilovala co??

Na to Karel jen m?vl rukou.

?Jej? chyba,? odpov?d?l jsem tak, jak se ode mne ?ekalo, pomalu vstal a pokra?oval ve h?e.

Ani po pauze se mi v?bec neda?ilo. Karel se op?t chytil a brzy dos?hl stovky. Stejn? dopadla i druh? hra. Ale m? to bylo celkem jedno. Kdy? jsem asi po dvou hodin?ch str?ven?ch v hern? p?ich?zel k na?emu domu, trochu p?ekvapen? jsem si uv?domil, ?e m? dne?n? ve?er s Karlem, jinak jeden z m?la sv?t?ch bod? ka?d?ho m?ho t?dne, najednou bavit mnohem m?n?, ne? kdykoli p?edt?m.

5.

Ve st?edu t?et?ho dne sv?ho mimoman?elsk?ho pom?ru hned jsem se hned po probuzen? okam?it? pod?val na displej mobiln?ho telefonu. Nap?t?m i radostn?m o?ek?v?n?m se mi hned rozbu?ilo srdce. Zpr?va. Novotny.

?Tak jak vcera? Vyhral jsi? Myslela jsem na tebe.?

R?no moud?ej??, ale i p??mo?a?ej?? a up??mn?j?? ve?era. Rozhodl jsem se, ?e u? se s t?m nebudu p?rat.

?Prohral jako vzdycky. Ale nemohl jsem se kvuli tobe soust?edit. Uz te chci slyset i videt. Nemuzu si porad jen psat.

Promin. Kdy se uvidime??

A? do sn?dan? (jogurt, housky, m?slo a marmel?da), se mi D?a neozvala. Odpov?? p?i?la ve chv?li, kdy? u? jsem skoro odch?zel z domova.

?Zkus me pochopit. Nejsem uplne sama a schuzka se mi ted nehodi. Ale neboj, dockame se.?

Ale j? se b?l. Op?t m? za?alo napadat, ?e na m? D?a ?ije n?jakou boudu. Dob?e, sch?zka se nemus? hodit, naj?t voln? ?as nemus? b?t v p??pad?, ?e s n?k?m ?ije, snadn?. Ale telefon? Co j? br?n?, abychom si zavolali?
?Ale sly?et te snad dnes muzu, ne??

N?sledovaly op?t nekone?n? minuty odm?len?. Mezit?m jsem p?em??lel, ?e j? zavol?m, sv?voln?, drze vyto??m jej? ??slo. Jen?e, co kdy? pr?v? nen? sama? Kdy? telefon vezme, co mi bude ??kat? A kdy? nezvedne, co ?ekne tomu sv?mu. V?echno na nic a jen j? na?tvu. Vzdal jsem to, dal mobil do kapsy kab?tu a vyrazil do pr?ce. Hned po usednut? do trolejbusu jsem ale telefon stejn? zkontroloval. P?pnut? jsem ani nesly?el, p?itom zpr?va dorazila.

?Proc me tak trapis? Nejde to jeste chvili vydr?et? Vse ti jednou vysv?tl?m.?

M?l jsem toho tak akorat dost. Do?lo mi, ?e jsem se zamiloval do ?eny, kterou nezn?m jinak, ne? z sms zpr?v. A kdov?, jestli je to v?bec ?ena. T?eba jsem jen nalet?l na n?jak? trik, jak z lid? vyl?kat pen?ze a p?u si s jakousi oper?torkou nebo dokonce oper?torem. Pro? by ne, kdy? takhle tahaj? pen?ze z lid? po telefonu, na internetu, pro? by to ne?lo p?es mobil. I kdy? jsem za chv?li, pot?, co jsem s chladn?j?? hlavou celou svoji situaci podrobil d?kladn?j?? anal?ze, podobn? podez?en? zahnal (p?eci jen zp?sob, jak jsem se dostal k D?inu ??slu, byl ?pln? n?hodn?), rozhodl jsem se, ?e takhle u? to d?l nejde. P?estanu s t?m, D?e u? se neozvu.

Moje odchod?n? mi ihned po p??chodu do pr?ce umo?nilo si kone?n? v?imnout, ?e Jitka nen? kv?li m? zamilovanosti o nic m?n? sexy ne? d??ve. Ale u? p?i pohledu na mobil, vyjmut? z kapsy, jsem na jej? k?ivky za?al nepochopiteln? rychle zapomnat.

?D?te si kafe?? p?ipomn?la se mi za chvilku po nahl?dnut? do dve?? m? kancel??e pr?v? ve chv?li, kdy jsem si svl?kal sako a z?stal jen ve sv? nov?, ?edomodr? ko?ili. Jitka na m?j pohyb reagovala pohledem, kter? bych si je?t? p?ed t?emi dny vysv?tloval (mo?n? spr?vn?) pouh?m z?jmem o onen nijak lacin? a p?kn? kus oble?en?. Dnes jsem si ale i p?es kolaps m?ho nov?ho vztahu byl jist (mo?n? chybn?), ?e o ko?ili nejde.

?Ale jo, d?ky, jste hodn?,? ?ekl jsem vl?dn?, av?ak s takov?m v?dom?m p?evahy a atraktivitu, kter? jsem za?il naposledy v osm? t??d?. Tehdy m? balila spolu?a?ka, kter? se mi do t? doby vysm?vala pro kr?tk? kalhoty. Odm?tl jsem ji s gustem, nebo? sama nespl?ovala tehdej?? z?kladn? krit?rium, za jeho? absenci se j? v?ichni kluci ve?ejn? a v?echny d?vky za z?dy sm?li. Nem?la toti? ??dn? prsa, co? v osm? t??d? opravdu nebylo mo?n? tolerovat.

Na rozd?l od osm? t??dy jsem v?ak byl tentokr?t opatrn?j???. Rozhodl jsem se, samoz?ejm? s ohledem na D?inu nedostupnost, ?e ji? nebudu Jitku tak p?ehl?et. Kdo v?, zda mi je?t? nebude dobr?, pomyslel jsem si a velmi vst??cn? se na ni usm?l.

Jit?inu reakci, kterou byl z?ejm? nejmilej?? ?sm?v, kter? na mne kdy pou?ila, jsem si ale u? nesta?il u??t. P?pnut? mobilu okam?it? sklopilo m?j pohled na st?l a vyst?elilo ruku k p??stroji. St?le tr?novan?j?? prsty bleskov? odkryly odes?latele. Zena.

?Tak co ten muj muz? Urcite na me porad myslis a rika si: Copak ta moje, jestli uz ji je lepe. Mel bych ji aspon napsat.?

Matn? jsem si vzpomn?l na to, jak si ?ena v noci po m?m n?vratu post?ovala, ?e se o n? mo?n? pokou?? jak?si nemoc, vir?za, m?la pr? dokonce malou teplotu. Nevypadalo to ale nijak v?n?. A r?no u? byla z domu (vst?v? v?razn? d??ve ne? j?), tak?e jsem na jej? probl?m ?pln? zapomn?l.

?Prave jsem se chtel zeptat, jestli je to lepsi. Nebo porad bida?? na?ukal jsem trochu provinile, ale sp? otr?ven?.

?Ale jo, asi lepsi, a ty mas honicku??

?Jako vzdycky, ale jde to.?

?Prijdes dnes brzy? Chtela bych, abychom se jeste zajeli podivat na ten nabytek.?

?Budu se snazit, pa.?

?Slibujes mi to uz mesic. Mysli na to.?

?Ja vim, dneska to snad vyjde.?

?Tak at ti to utece.?

T?ch n?kolik zpr?v vym?n?n?ch s man?elkou m? vr?tilo zp?tky na zem. Brzy dom? a ?up do prodejny n?bytku. Mezi ??astn? p?ry nakupuj?c? seda?ky do panel?k?, k v?lend?m, co spolehliv? zni?? ka?dou v?e?, ke sk??n?m se zrcadly, ve kter?ch se ka?d? zm?n? v tetu od vedle. Nic na sv?t? m? nezaj?malo m??, ne? obchody s n?bytkem.

A dorazila m? nov? zpr?va z ?st?ed? firmy, kterou mi Jitka z?ejm? r?no polo?ila na st?l.

Jak ?sp?n? bagatelizovat nej?ast?j?? z?vady vysokozdvih?n?ch voz?k?.

Tohle byl m?j v?b?r. Mezi nudou a otravnost?, p?etv??kou a p?edst?r?n?m, ?edou a je?t? ?ediv?j??.

Najednou jsem m?l jasno. D?u nesm?m vzd?t. M??e m? odm?tnout, vysm?t se mi, ztrapnit m?. No a co. M? u? p?ece pon?it ani nejde. A aspo? si nebudu jednou vy??tat, ?e jsem promarnil ?anci, vzpomn?l jsem si na Karla a jeho teorii o nab?dce ze slu?nosti. Zd?la se mi pro moji situaci platn? i p?es to, ?e j? nic ze slu?nosti nab?zet nebudu. Takov? nadhled nem?m. Nav?c nen? v?bec slu?n?, ?e si s n? ka?d? ve?er ?i r?no p?edstavuji v?echno co jen lze a p?itom ji v?bec nezn?m. A p?ede?l?ch t?i sta ?edes?t p?t dn? v roce? Zhruba stejn? po?et v p?edstav?ch prozkouman?ch ?ensk?ch pohlav? a dvojn?sobek zl?ban?ch ?ader v?t?inou hezk?ch kolegy?, here?ek, ?i ?pln? smy?len?ch ?en. Skoro moc na jednoho, ne? Snad ani nez?le?? na tom, jestli je nev?ra skute?n? stvrzen? v lo?nici. M??e n?kdo po stovk?ch ve snech promilovan?ch hodin s jin?mi ?enami tvrdit, ?e je v?rn?? A kdyby ne, z?stal by v?bec n?kdo z mu?? v?rn?? A kdo je?t? v???, ?e ?eny jsou jin??

Pevn? rozhodnut? jsem vzal do ruky mobil a ji? t?m?? zru?n? napsal.

?Chapu v?echno, asi to neni lehke, ale chci vedet, ze si se mnou jen nehrajes. Muzu pockat radu dni, ale dej mi termin schuzky, nebo aspon rozhovoru. Jestli to nejde, tak bude lepsi skoncit.?

Je?t? jsem si zpr?vu jednou p?e?etl a zav?hal. To m??e b?t skute?n? konec, v?d?l jsem. Potom jsem zm??kl odeslat.

Jak?pak konec, bez za??tku.

Odpov?? mi do?la p?ekvapiv? rychle.

?Dobre, bude po tvem. Z?tra v pet v Tyrsovyh sadech, u vchodu od Labe.?

Nev?hal jsem s odpov?d? ani vte?inu.

„Dobře, budu tam. Moc se těším.“

„Pa ztra.“

Najednou šlo všechno hladce. Chlap zřejmě občas musel trochu pít. Vzpomínám si tak na Karla, který tvrdil, že každé zenské se v určitém chci nejdříve trochu probáhnout mezi břízkami.

„Přkrť uteče, jukne na tebe za stromem, nalevo, napravo, zasměje se, a pak se nechá chytit,“ řekl.

„Cela den, který zbýval do naší schůzky, jsem vřel, že tři dny mezi břízkami byly dostatečně dlouhou dobou.“

6.

Dagmar pozorovala Marka trochu pobaveně a zrovnala s hořkostí. Vzdělala, že jeho pohledy na hodinky, nervozita, to vše patřilo j. Kvůli Dže se už dlouho nedělal mu netrýpil. Když se po skoro celém dni vřel odhodlala na jeho sms, ve které jí otevřeně nabídl utajený poměr, odpověděl, že kála si nejdříve, že se aspoň pobaví, vyměnit si s ním dvě tři zprávy a bude mít co vyprávět kamarádce. Jenže si neuvědomila, jak pro ni může být podobná hra nebezpečná.

Seděla pohodlně usazená na lavičce a pozorovala muže, který by dal vše za to, aby se u objevila. Zkusila si představit, jak by to bylo, kdyby za Markem mohla jít, mohla ho obejmout, políbit. Uvědomila si, že i přes určitý nadhled, který si nad vším, co se v posledních letech dnech událo, udržela, i jí beznádej situace, ve které se ocitla, bolí. Už po těch několika desítkách zpráv, které si během těch dnů napsali, pro ni Marek nebyl jen někdo, s kým si chtěla pohrát, koho měla podivně zneužít, možná její i trochu vytrestat. Byl to zvláštní cit, který k němu chovala. Samotnou jí zářelo, že o Markovi poslední dobou skoro stále přemýšlela, jakoby ho neznala pouze pár dní a jen z chladného a edivního displeje telefonního přístroje. Připadalo jí, že je někým, koho už zná delší čas. Někým, kdo k němu patří, po kom vždycky toužila, jen byl někde pryč a nyní se konečně vrátil.

Věra v noci, kdy nemohla usnout, si Marka představovala. Vždycky se jí líbili vysoký a atletický muž, na krátko ostříhaný, s ostře zezanými rysy a uhrančivým pohledem a Marka viděla přesně takového. Když ho nyní sledovala, musela se usmát. Opravdově Marek byl středně vysoký, s menším bříkem, možná tak kuchař či masér atletický vpravy, rozhodně ne nedělal vysoký tihl vřelka ani pevný a svalnatý sprinter. Dřina kritéria by ještě splňovaly Markovy vlasy, krk tce štíhlý, tmavě hnědý (na délku neviděla první jediny na skráních), s kouty, které jeho kulatějšímu oblíbení vlastní sloužily, nebo její opticky prodlužovaly.

Děvala se na jiného muže, než kterého si představovala, ale cizí jí nebyl. Vypadal mile, bezbranný a vlastní sympaticky. Postupně si k jeho oblíbení, chvilu, k jeho dřevě se na hodinky i k rukám zastránil v kapse přilázovala slova a věty, které od něho šla. Během pár minut ti dva Markové splynuli do jednoho.

Najednou jí napadlo, a ta představuje jí zrovnala nejprve skoro rozesměla, postupně jí ale zázněla připadat možná a možná zřávná, že i ona je do toho nervozního muže, který stědávě usedl na lavičku a zase vřel, zamilovaný. A že m dle ho pozoruje, tím se její směn, iracionln a plně beznádej touha ho má, stále zvyčuje. Napadl jí, že by se mu přece jen mohla představit, říci mu pravdu, odhalit se. Těba by se zasměl, nakonec by se spolu ještě dobře pobavili, nebo by mu třeba nepřipadala tak? Ale nebu? řlen, napomenula hned sama sebe. Jeť by jsi tím všechno zkazila, takhle na tebe bude aspoň romanticky vzpomínat a dojmát se nenaplněnou touhou. Kdyby jsi za ním šla, třeba by byl zlý, možná i oprávněný.

Nakonec na lavičce vydržela až do doby, než odešel. Pozorovala ho, jak nejprve kráčí po širokých parkových cestách směrem k ně. Když měl její lavičku, nevydržela to, podívala se na něho a jen lehce, téměř koketně, se usmála. On si jí možná tak vřimnul, ale pot, co se jejich pohledy střetly, zase rychle odvrátil zrak a šel zachmuřen dle. Možná na ni ihned zapomněl, nebo jí ani nevněmal.

Seděla na svém místě až do chvíle, než jí Marek pomalu zmizel v zářelce za keři. Pot sejmula brle, dala je zpět do zářelého futru, zapnula sportovní zimní bundu, zvedla se z lavičky a vyrazila k domovu. Zvyklá na ostrou chvilu z vřel s kamarádkou, tak řadu let vdovou, dorazila na konec parku rychle. Jeť Marka zahlédla, jak nasedl do auta. Pořkala chvíli na místo, než odjel, vzala do ruky mobil zavřený na krku a jistou rukou vyhledala v seznamu jeho řslo. Stiskla tlačítko Volby a pot Odstranit řslo. Ve chvíli, kdy se objevil dotaz Opravdu odstranit jen na malou chvíli zavřala. Pak se pousměla, takže se kolem jejích řst zvěřznily nijak hluboké vrřsky, a zmřkla tlačítko.

KONEC